

בעניין : **בן ניידורף ת"ז 065954810**
באמצעות באי כוחו עורכי הדין
אמיר שאשא ו/או ליאור צמח
ו/או אילנה פרידמן – שאשא ו/או תמי לוי – יטח
ו/או יעל שפיץ – עזרא ו/או מורן כהן
מרח' הפקדון 1 חיפה, ת"ד 502 מיקוד 31000
טלפון : 04-8530540, פקס : 04-8530555
Email: ts@ts-lawfirm.co.il

התובע

- נגד -

מגדל חברה לביטוח בע"מ ח"פ 520004896
רח' אפעל 4, קרית אריה,
פתח-תקוה 49511

כלל חברה לביטוח בע"מ ח"פ 520024647
מנחם בגין 48 תל אביב

חבר משרתי הקבע והגימלאים בע"מ ח"פ 520024951
אכ"א פרט ד.צ. 02145 צה"ל

הנתבעות

תובענה ייצוגית

(בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו - 2006)

תובענה זו מוגשת בד בבד עם בקשה להכרה בתובענה זו כתובענה ייצוגית (להלן: "**הבקשה**").

1. כל הטענות הנטענות בתובענה זו נטענות בהשלמה ו/או לחלופין בהתאם להקשר הדברים והדבקים.
2. אין באמור בכל האמור בתובענה זו, כדי להעביר את נטל הראיה ו/או נטל ההוכחה על התובע מקום בו נטל זה מוטל על הנתבעות.
3. הכותרות בתובענה זו הינן לצרכי נוחיות בלבד ואין לייחס להן משמעות פרשנית כלשהי.
4. כרך נספחי הבקשה הינו כרך נספחי התובענה, בהתאמה.

א. תמצית התובענה בקליפת אגוז

5. התובע הינו סרן בשירות הקבע של צבא הגנה לישראל.
6. התובע יטען, כי בדומה לחברי הקבוצה האחרים משרתי הקבע בצה"ל וגימלאי צה"ל, מנוכה משכרו מידי חודש **תשלום כפוי** בסכום לא מבוטל המגיע כיום כדי 94 ₪ לחודש ולמעלה מ – 1000 ₪ **בשנה**, והמועבר לנתבעות, לכאורה בגין פרמיות פוליסת ביטוח חיים קבוצתית.
7. התובע פנה פעם אחר פעם בבקשה לבטל את פוליסת הביטוח ואת החיובים הכפויים ונענה שהוא אינו רשאי לעשות כן!
8. התובע יטען, כי בשים לב שהתובע וחברי הקבוצה נושאים בתשלום פרמיות ביטוח החיים, בדרך של ניכוי משכרם החודשי, הרי עצם כפייתו והעדר אפשרות לבטלו **עומדים בניגוד להוראות כל דין, לרבות חוק חוזה ביטוח ותקנות הביטוח על עסקי הביטוח (ביטוח חיים קבוצתי), התשנ"ג 1993.**
- התובע עותר, בשמו ובשם הקבוצה, לביטול התשלום הכפוי למפרע וכמובן לביטול התשלום הכפוי מעתה ואילך, לכל חברי הקבוצה.
- התובע מעריך את סכום התביעה הכספית האישית בעילה זו בסך נומינאלי של 2,165 ₪ (סכום חיוביו עד כה) ואת סכום הפרמיות שנגבו מחברי הקבוצה בשבע השנים האחרונות בסך נומינאלי של כ – 490,000,000 ₪.
9. התובע יטען, כי הנתבעות הגדילו לעשות וברבות השנים **הגדילו את התשלום הכפוי, שלא בהתאם לתנאי הפוליסה**, בעוד סכומי הביטוח לא השתנו.
- התובע יטען, כי המדובר **בגביית יתר, בניגוד לתנאי הפוליסה ותוך הפרתם**, ועילה זו נפרדת ונוספת כמובן על הטענה כי המדובר בתשלום כפוי, העומד בניגוד להוראות הדין.
- התובע מעריך את סכום תובענתו האישית בעילה זו בסך נומינאלי של 483 ש"ח, ואת סכום הפרמיות ביתר שנגבו מחברי הקבוצה בשבע השנים האחרונות בסך של כ- 84,500,000 ₪.
10. עוד יטען התובע, כי הנתבעות מפרות חובתן בהתאם להוראות הדין כלפי חברי הקבוצה, הלכודים ברשתן, **ואינן מעבירות לרשותם את תנאי הפוליסה המלאים ועדכונים כמתחייב בדין**, וכבוד בית המשפט יתבקש ליתן צו עשה המורה לנתבעות לפעול בהתאם להוראות הדין בעניין זה.
- עניינן של הנתבעות בהסתרת נוסח הפוליסה המלא, טרם הובהר לתובע, ברם עצם הסתרתו, העומדת בניגוד להוראות מפורשות בדין, מקימה חשש כי הסתרת נוסח הפוליסה מציבור

המבוטחים, חברי הקבוצה, משרת פעולות ו/או מחדלים של הנתבעות, המבוצעים בניגוד להוראות כל דין ו/או הוראות הפוליסה.

11. עוד עותר התובע לפיצוי כספי בגין פגיעה באוטונומיה של חברי הקבוצה, הכל כמפורט במסגרת תובענה זו.

12. להלן נרחיב ונפרט אודות ההיבטים העובדתיים והמשפטיים של התובענה.

ב. הצדדים ופתח דבר

13. התובע מר בן ניידורף, סרן בצבא הגנה לישראל, הינו בעל תואר ראשון במדעי המחשב התגייס לצה"ל במסגרת מסלול העתודה האקדמית והחל את שירות הקבע בשנת 2007.

בנוסף, למד התובע תואר שני בלימודי משפט באוניברסיטת בר אילן, והוא עומד בפני השלמת חובותיו במסלול זה.

התובע הינו חבר הקבוצה וכשיר בוודאי להיות תובע מייצג לצורכי תובענה זו.

14. הנתבעת 1, מגדל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת מגדל") הינה חברה פרטית מחויבת במאזן ותאגיד מבטח כמשמעות מונח זה בחוק הפיקוח על עסקי הביטוח, התשמ"א - 1981.

15. הנתבעת 2, כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת כלל") הינה חברה פרטית מחויבת במאזן ותאגיד מבטח כמשמעות מונח זה בחוק הפיקוח על עסקי הביטוח, התשמ"א - 1981.

16. חברת מגדל וחברת כלל הינן המבטח בפוליסה נשוא הבקשה והתביעה, לרבות על פי מצגי הנתבעות וצה"ל¹.

ראוי לציין, כי במקור נכרתה הפוליסה הקבוצתית עם חמש חברות ביטוח שונות, אך בהתאם למצגי הנתבעות, נותרו הנתבעות 1 ו- 2 בלבד המבטחות מכוח הפוליסה הנדונה².

17. הנתבעת 3, הידועה בשם ארגון חבר (להלן: "חבר"), הינה חברה פרטית מחויבת במאזן, המציגה עצמה כפועלת לטובת משרתי הקבע והגימלאים של צה"ל.

הנתבעת 3, מתפארת בהיותה ארגון הצרכנים הגדול בישראל והמדובר אכן בחברה בעלת נכסים וממון רב.

¹ ר' נספחים ו' ו- ז' וסעיף 81 לתובענה זו.

² תיקי ביטוח החיים של חברת הסנה החתומה אף היא על ההסכם, הועברו במרוכז לנתבעות 11 - 2.

לחֶבֶר 24% מהון המניות של בנק אוצר החייל, ורווחי המימון בלבד מכספי הנוסטרו של החברה מגיעים כדי עשרות מיליוני ₪ בשנה³.

18. ממבטחים ומגופים במעמדם של הנתבעות, היינו מצפים להתנהגות הגונה ומוסרית יותר ובוודאי להקפדה יתרה על הוראות הדין המוכרות להן היטב, ואשר נקבעו בדיוק על מנת לעקור מן השורש מעשים ומחדלים כדוגמת אלה המשמשים נשוא תובענה זו.
19. למרבה הצער, הנתבעות עצמן לא סברו כך, ובית המשפט יתבקש לסמן לנתבעות את גבולותיו של הכוח והפעלתו כלפי חברי הקבוצה.

ג. הוראות הפיקוד העליון ופקודות המטכ"ל – המסגרת הנורמטיבית

20. התובע יטען, כי סעיף 2 (א) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו - 1955 (להלן: "**חוק השיפוט הצבאי**") מסמיך את ראש המטה הכללי להתקין את הוראות הפיקוד העליון, באישור שר הביטחון, ולקבוע "עקרונות הנוגעים לארגון הצבא, למינהל, למשטר ולמשמעת בו ולהבטחת פעולתו התקינה".
21. התובע יטען, כי סעיף 2(ב) לחוק השיפוט הצבאי מסמיך את הרמטכ"ל להתקין פקודות מטכ"ל על מנת לקבוע פרטים בנושאים שהוסדרו בהוראות הפיקוד העליון.
- הן ההוראות והן הפקודות פטורות מפרסום ברשומות מכוח הוראת בסעיף 2 ב. לחוק האמור.
22. התובע יטען, כי סעיף 3 לחוק השיפוט הצבאי קובע **מדרג ברור בין הנורמות הנ"ל**, באופן שהוראות הפיקוד העליון גוברות על פקודות המטה הכללי.
23. התובע יטען, כי מעמדן הנורמטיבי של הוראות הפיקוד העליון מוטל בספק. למעשה, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון ספק רב אם ניתן לראותן כדין לכל צורך אחר למעט חוק השיפוט הצבאי ולכל היותר יש הרואים בהוראות אלה משום חקיקת משנה.
- התובע יטען, כי פקודות המטכ"ל מצויות בשלב נמוך יותר בהיררכיה הנורמטיבית.
24. התובע יטען, כי מכוח הסמכות האמורה נקבעו הוראות הפיקוד העליון הנוגעות לתנאי שירות משרתי הקבע, וכן נקבעו פקודות מטכ"ל הפורטות, לכאורה, הוראות אלה לפרטים.

³ ר' נספח כו'.

ד. הוראות הפיקוד העליון ופקודות המטכ"ל הרלוונטיות לענייננו

25. התובע יטען, כי הוראת הפיקוד העליון 3.0501 מסדירה את תנאי השירות של משרתי הקבע בצה"ל.
- העתק הוראת הפיקוד העליון מצורף כנספח א'.
26. התובע יטען, כי סעיף 18 להוראה זו קובע את דירוג השכר ורכיבי השכר של משרתי הקבע.
27. התובע יטען, כי הוראה זו, אינה קובעת כל אפשרות לבצע הפחתות ו/או ניכויים משכרו של משרת הקבע ומתירה לפקודות מטכ"ל לקבוע את שיעורי השכר, התוספות ותנאי התשלום, אך כמובן לא הפחתות מהשכר.
28. התובע יטען, כי פקודת המטכ"ל 36.0204 עוסקת במשיבה 3 - חָבֵר.
- העתק פקודת מטכ"ל מספר 36.0204 מצורף כנספח ב'.
29. התובע יטען, כי בתמצית מאפשרת הפקודה את פעולתה של חָבֵר, מטרותיה, פעולתם של חיילים כבעלי התפקידים בחָבֵר תוך כדי שירותם הצבאי וכן את גביית דמי החבר מעמיתיו חָבֵר בדרך של ניכוי משכרם.
- התובע יטען, כי נוכח הוראת הפיקוד העליון ופקודת המטכ"ל האמורה, כל אחת מהן בנפרד, ובוודאי נוכח המדרג הנורמטיבי ביניהן, הרי הצטרפות לחָבֵר הינה על בסיס וולונטרי בלבד (בניגוד מוחלט לפרקטיקה הנוהגת כיום):
- 29.1. ראשית, מאחר והוראת הפיקוד העליון אינה מסמיכה את פקודת המטכ"ל לקבוע הפחתות ו/או הורדות חובה משכר משרתי הקבע.
- 29.2. שנית, פקודת המטכ"ל קובעת במפורש, כי נדרשת הצטרפות לחָבֵר וכי רק העמיתים (לא כל משרתי הקבע) זכאים ליהנות מההטבות שתזוּם החברה לטובת עמיתה.
- 29.3. שלישית, גם הדינים הכלליים העוסקים בדיני עבודה ובהגנה על קניינו של אדם, מחייבים פרשנות כאמור לחקיקת משנה זו.
30. התובע יטען, כי פקודת המטכ"ל האמורה, הדנה בחָבֵר, מפנה לפקודת מטכ"ל נוספת העוסקת בביטוח חיים וביטוח תאונות אישיות שמספרה 36.0209.
- העתק פקודת מטכ"ל מספר 36.0209 מצורף כנספח ג'.
31. התובע יטען, כי פקודה זו מתייחסת להסדרי הביטוח הקבוצתיים שיכולה לזוּם חָבֵר.

32. התובע יטען, כי כפי שעולה מפקודת המטכ"ל, ניתנה בידי חֶבֶר הסמכות ליזום עריכת ביטוח חיים קבוצתי למשרתי הקבע בתנאי הפקודה האמורה, ובין היתר, בכך שפרמיות ישולמו מתוך דמי החבר.

התובע יטען, כי גם מהוראה זו, עולה הוולונטריות של החברות בחֶבֶר ועימה ההצטרפות לביטוח החיים הקבוצתי.

33. התובע יטען, כי ביטוח החיים הקבוצתי הנדון, הינו בנוסף ואינו מחליף את ביטוח החיים התקציבי בו מבוטחים אנשי הקבע (ר' סעיף 27 לפקודה האמורה) ואת יתר ההטבות, הזכויות והביטוחים הניתנים בידי משרתי הקבע מכוח מעמדם האמור.

ה. פוליסת ביטוח החיים הקבוצתית

34. התובע יטען, כי לכאורה מכוח הפקודה האמורה נערך הסכם ביטוח חיים קבוצתי בין חֶבֶר לבין הנתבעות 1 ו- 2 (בכפוף להערה בסעיף 16 לתובענה זו).

- העתק פוליסת הביטוח כפי שהומצאה למבקש על ידי חֶבֶר מצורפת כנספח ד'.

התובע יטען, כי הפוליסה האמורה הומצאה לו, רק לאחר מספר פניות ודרישות ואף היא לא הומצאה במלואה ונחזית כחסרה סעיפים רבים.

כפי שיובהר להלן, הנתבעות אינן מכחישות כי הפוליסה שהומצאה אינה מלאה וחסרה, אך מסרבות למסור את הפוליסה המלאה ואף טוענות (באמצעות חֶבֶר) כי אינן חייבות בהמצאתה המלאה מחמת סודיות מסחרית (!?).

כזאת עוד לא נשמע, אבל על כך יורחב בהמשך.

35. התובע יטען, כי מכוח הפוליסה ולצורך תשלום הפרמיות בגינה, "נלקחו" משכרו ויתר חברי הקבוצה, מידי חודש, סכומים משמעותיים המגיעים כדי למעלה מ- 1000 ₪ לשנה קלנדארית.

- העתקי טפסי 106 ותלושי שכר המצויים בידי התובע מצורפים כנספח ה'.

ו. הצורך בקבלת הסכמת המבוטח בעת עריכת ביטוח חיים קבוצתי על חשבוננו

36. התובע יטען, כי חוזה ביטוח הינו חוזה בין מבטח למבוטח, לפיו תמורת דמי ביטוח, ישולמו, בקרות מקרה הביטוח, תגמולי ביטוח למוטב [סעיף 1 לחוק חוזה ביטוח].

התובע יטען, כי סעיף 1 לחוק חוזה ביטוח, מקבע את היסוד החוזי במערכת יחסים שבין המבוטח לבין המבטח וכיוצא מכך את הצורך הברור בקבלת הסכמת המבוטח לכריתת חוזה ביטוח.

37. התובע יטען, כי כאשר עסקינן בביטוח חיים קבוצתי, מקובל לראות את המבוטח – לצורכי כריתת הסכם המסגרת בלבד - כאותו ארגון העורך את הפוליסה עבור ו/או בשם הקבוצה המכונה גם בעל הפוליסה.

ברם, אין בכך כדי לשלול היותם של חברי הקבוצה כמבוטחים, ובמקרה הנדון על אחת כמה וכמה. ראשית, מאחר וחברי הקבוצה הם הנושאים בתשלום הפרמיות. שנית, חֵבֵר עצמה הציגה לחברי הקבוצה, כי הם "המבוטחים" בפוליסה ובעצם הצגה זו, על ידי בעל הפוליסה והמחזיק בפוליסה המלאה, יש כדי לקבע מעמדם של חברי הקבוצה גם כמבוטח על פי הפוליסה.

- העתק "מידעון ביטוחים" מטעם חֵבֵר מצורף כנספח ו'.

- העתק תדפיס מאתר האינטרנט של חֵבֵר המתייחס לביטוח החיים בצרוף טופס אליו מפנה אתר זה, מצורף כנספח ז' (www.hvr.co.il).

התובע יטען, כי נוכח ההוראות המפורשות של תקנות הביטוח הקבוצתי, פוחתת חשיבותו של דיון זה במעמדם של חברי הקבוצה, בין היתר, נוכח העובדה שהם עצמם נושאים בתשלום הפרמיות ולא הארגון.

התובע יטען, כי נוכח הוראות סעיף 42 (א) לחוק חוזה ביטוח, כאשר מקרה הביטוח הינו מותו של אדם זולת המבוטח - וכך הוא במקרה של ביטוח חיים קבוצתי - נדרשת הסכמתו של אותו אדם.

38. התובע יטען, כי אומנם, סעיף 42 (ב) מחריג באופן מפורש חוזי ביטוח חיים של קבוצת בני אדם שהרכבה עשוי להשתנות תוך תקופת הביטוח והמוטבים הם אותם בני אדם או יורשיהם, במקרה כזה מוחל הדין, לכאורה, על הצורך בקבלת הסכמת האדם שחייו בוטחו, דא עקא ותקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (ביטוח חיים קבוצתי), תשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות הביטוח הקבוצתי") קובעות במפורש בסעיף 3 (ב), כי כאשר דמי הביטוח משולמים בידי מי שחייו בוטחו, נדרשת הסכמה בכתב.

39. התובע יטען, כי הוראה זו מייצרת איזון מתחייב. אומנם כריתת חוזה הביטוח יכולה להיערך בין ארגון לבין מבטח, ללא צורך בקבלת הסכמת חברי הקבוצה אשר מותם מהווה אירוע ביטוחי, ואולם נדרשת הסכמת האחרונים, כאשר דמי הביטוח משולמים על ידם.

התובע יטען, כי ניתן היה כמובן להגיע לאותה תוצאה בדיוק, גם מהדינים הכלליים, וההגנה המוענקת בדין הישראלי לקניינו של אדם לרבות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

40. התובע יטען, כי בניגוד לאמור לעיל, מעולם לא נתן הסכמתו לעריכת הביטוח האמור, לא בכתב ולא בעל פה, ולמעשה בהמשך אף **ביקש במפורש לבטל את הפוליסה הנדונה ולהפסיק החיובים בגינה**, אך ללא הועיל, הכל כפי שיפורט בפרק הדין בפניות התובע לנתבעות.

התובע יטען, כי העדר האפשרות לבטל את הפוליסה הנדונה, מהווה לכשעצמה הפרה של סעיף 45 (א) לחוק חוזה ביטוח והוראת סעיף 3 (ב) לתקנות הביטוח הקבוצתי:

41. לשם הגילוי הנאות יטען התובע, כי עם הצטרפות לצבא הקבע נשלח לחיילים באמצעות הדואר טופס המכיל פרטים אישיים ומתייחס גם לארגון חֶבֶר וביטוח חיים הנדון. החיילים מתבקשים למלא את הטופס ולהחזירו.

- העתק הטופס האמור מצורף כנספח ח'.

התובע יטען, כי במועד הצטרפותו לשירות קבע, לא חתם על הטופס האמור וכך גם משרתי קבע רבים (זאת בהתאם לבדיקה מדגמית שערך בסביבתו הקרובה).

42. התובע יטען, כי מכל מקום, הטופס האמור – גם ביחס לאלה החתומים עליו, אינו יכול להוות תחליף להסכמה הנדרשת, בין היתר, נוכח האמור להלן:

42.1. הטופס מובנה באופן שאינו מאפשר בחירה של ממש, שלא להצטרף לחֶבֶר ו/או לביטוח החיים הקבוצתי (בדומה למשל להצטרפות לביטוח רפואי משלים);

42.2. הטופס מציג את החברות בחֶבֶר וביטוח החיים הקבוצתי כתולדה של פקודות מטכ"ל ואינו מציג את האפשרות שלא להצטרף לכל אחד מאלה.

42.3. הטופס אינו כולל פרטים חיוניים אודות הביטוח, לרבות סכומי הביטוח, דמי הביטוח, שיעורם ועוד, הנדרשים לצורך מתן הסכמה כאמור וכל הסכמה בלא פרטים חיוניים אלה, אין בה את המסוימות וגמירות הדעת הנדרשים.

42.4. התובע יטען, כי כפי שיובהר בהמשך, למעשה, עד לכתיבת שורות אלה וחרף פניות הרבות של התובע, לא זכה הלה לקבלת הפוליסה במלואה ו/או פרטים אודות קביעת דמי הביטוח המשולמים על ידו וגם בכך יש לשלול היותו של הטופס האמור משום הסכמה לעניין כריתת הסכם ביטוח.

**ז. גביית פרמיות ביטוח החיים מאנשי הקבע עומדת
בניגוד להוראות הפיקוד העליון ופקודת המטכ"ל**

43. התובע יטען, כי גביית פרמיות ביטוח החיים, עומדת בניגוד להוראות הפיקוד העליון ופקודת המטכ"ל הדנה בפוליסת ביטוח החיים.

44. ראשית, יטען התובע, כי הוראות הפיקוד העליון לא התיירו לפקודות המטכ"ל לקבוע ניכויי חובה משכרו של משרת הקבע אלא רק "תוספות" לשכר ומשכך, גם לו ניתן היה לפרש את פקודת המטכ"ל הרלוונטית ככופה ניכוי כאמור, הרי זו נסוגה מפני הוראת הפיקוד העליון המצויה במדרגה נורמטיבית גבוהה הימנה.

התובע יטען, כי בכל מקרה נסוגות הן הוראות הפיקוד העליון והן פקודות המטכ"ל מפני דיני הביטוח הספציפיים שהובאו לעיל, והוראות הדין המגנות על קניינו של אדם והשוללות קביעת ניכויי חובה בדרך זו.

45. שנית, יטען התובע, כי במסגרת הפקודה נקבע במפורש, כי דמי הביטוח ישולמו מתוך דמי החבר החודשיים לחבר ולא בנוסף להם (סעיף 2 לפקודת מטכ"ל 36.0209).

התובע יטען, כי כפי שניתן לראות מתלושי השכר המצורפים לתובענה זו (נספח ה'), תשלום דמי הביטוח נעשה בנוסף לדמי החבר החודשיים ולא מתוכם.

לא זו בלבד, אלא שדמי הביטוח עולים באופן משמעותי על דמי החבר החודשיים, ומגיעים לכדי **כמעט פי 3.5 (!) מדמי החבר החודשיים לחבר** (דמי החבר החודשיים עומדים על סך של 27 ₪ בעוד דמי הביטוח מגיעים כדי 92.77 ₪ נכון לחודש יולי 2007).

התובע יטען, כי הגיונו של חלק זה בפקודת המטכ"ל ברור, ועולה בקנה אחד עם הוראות הדין, כפי שהובהרו לעיל ביחס לביטוח חיים קבוצתי.

46. התובע יטען, כי ניכויי הפרמיות, הן בהיותן ניכויי חובה והן בהיותן נוספות על דמי החבר החודשיים לחבר, עומדות בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או פקודות המטכ"ל.

ח. גביית הפרמיות בשיעור חריג ובניגוד לתנאי הפוליסה שהועברה

47. התובע יטען, כי גם שיעור הפרמיות הנגבה עומד בניגוד לתנאי הפוליסה שהועברה לעיונו, בעוד סכום הביטוח נותר בעינו.

48. התובע יטען, כי בהתאם לפוליסה הפרמיה השנתית עומדת על סך של 184.8 ₪ עבור חייל רווק או פנסיונר רווק וסך של 206.64 ₪ עבור חייל ו/או פנסיונר נשוי [סעיף 4 א. לפוליסה – **נספח ד'**].

התובע יטען, כי סכום הביטוח עמד בעת כריתת הסכם הביטוח על סך של 75,736 ₪ לבר ביטוח ו- 31,655 ₪ לבן הזוג או האלמנה [סעיף 3 לפוליסה **נספח ד'**].

התובע יטען, כי הן הפרמיות והן סכומי הביטוח צמודים בהתאם להוראות סעיפים 16 (א) לפוליסה למדד המחירים לצרכן, כאשר המדד הבסיסי הינו המדד שפורסם ביום 15/3/88.

49. התובע יטען, כי הצמדת הסכומים הנ"ל לימינו מביאה לתוצאה הבאה:

סכומי הביטוח מגיעים כדי הסך של **342,794** ₪ ו - **143,276** ₪ בהתאמה - בדומה לסכום הביטוח עליו מצהירה חֵבֶר, ברם סכומי הפרמיות השנתיות מגיעים כדי 836.44 ₪ עבור חייל או פנסיונר רווק (היינו **69.7** ₪ לחודש) ו-939.29 ₪ עבור חייל או פנסיונר נשוי (היינו **77.94** ₪ לחודש).

- העתק חישוב הסכומים נכון ליום 1/8/09 מתוך תוכנת עודכנית זה"ב ובמסגרת אתר האינטרנט של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מצורף **כנספח ט'**.

50. התובע יטען, כי כפי שניתן לראות מתלושי השכר שלו, הסכומים שנוכו משכרו בחודש אוגוסט 2009 למשל, הינם בסך של **92.77** ₪, כלומר **33%** יותר מכפי שמחויב בהתאם לפוליסה (התובע רווק).

51. התובע יטען, כי כפי שיובהר להלן, פנה לנתבעות ולצה"ל מספר פעמים על מנת לקבל הסבר לאמור לעיל, והחישוב המדויק מכוחו הופחתו דווקא הסכומים האמורים ולא הסכומים הנקובים בפוליסה.

התובע יטען, כי זכה בתמצית לתשובות מתחמקות בלבד ולא זכה, חרף פניותיו החוזרות ונשנות לקבלת חישוב כלשהו או אסמכתא לגביית הסכומים ביתר.

52. בשלב מסוים נטען בפני התובע כי מעבר להצמדת הפרמיות למדד המחירים לצרכן, קיימת בפוליסה הוראה הנוגעת לעדכון הפרמיה מידי שלוש שנים "**בחלק היחסי של התביעות בפועל..**" (!?).

כפי שיפורט בהמשך, הנתבעות סירבו ועדיין מסרבות להעביר לעיונו של התובע את הוראת הפוליסה האמורה ו/או לפרט פרטיה במידה מספקת, ודי היה בכך כדי לשלול קיומה של תניה כאמור והסתמכות עליה.

53. התובע יטען, כי בכל מקרה, מבדיקה מדגמית של התשלומים שניטלו הימנו במהלך תקופת שירותו בשירות קבע, הסתבר לו כי המדובר בטענה "שקרית" של ממש, העולה כדי מרמה, עם כל הצער הכרוך בהטחת האשמה כה חמורה.

ובמה הדברים האמורים?

התובע יטען, כי לו היה ממש בטענות הנתבעות, הרי תשלומי הפרמיות אמורים לעקוב אחר מדד המחירים לצרכן ואחת לשלוש שנים להתעדכן באופן יזום, בהתאם לתחשיב מסוים.

דא עקא ומבדיקה מדגמית שערך התובע עלה **שמהלך 12 החודשים האחרונים התעדכנו הפרמיות, באופן משמעותי, לפחות פעמיים(!) באופן שאינו תואם לשינוי מדד המחירים לצרכן ולפיכך הטענה בדבר עדכון אחת לשלוש שנים (מעבר להצמדה) – אינה יכולה להסביר שינויים אלה.**

- העתק טבלה מצורפת **כנספח י'**.

התובע יטען לשם ההמחשה בלבד, כי בתקופה הבדיקה עלה מדד המחירים לצרכן בכ – 6.6% בלבד בעוד הפרמיות עלו בשיעור של 8.8% היינו למעלה מ – 2.2% יותר בתקופה של 22 חודשים.

יש לזכור כי המדובר בפוליסה שנחתמה בשנת 1988, ולפיכך ניתן להניח כי במהלך השנים הצטבר הפער, שאינו בהתאם לתנאי הפוליסה, לכדי שיעור של 33% לערך.

54. התובע יטען, כי באיגרת שמונפקת על ידי צה"ל (רמ"ח מופ"ת) בעניין ביטוח החיים נזכר עדכון הפרמיות.

- העתק האיגרת מצורף **כנספח יא'**.

התובע יטען, כי מנוסח איגרת זו, לא ניתן ללמוד על קיומו של עדכון נוסף פעם בשלוש שנים, או על קיומו של הבדל כלשהו בין אופן עדכון הפרמיות לאופן עדכון סכומי הביטוח.

התובע יטען, כי התוספת "בכפוף להסכם שנחתם עם חברת הביטוח" נחזית להתייחס כמסדירה את אופן עדכון הפרמיה, מידי חודש, בהתאם למדד המחירים לצרכן. הא ותו לא.

התובע יטען, כי גם באמור לעיל, יש כדי לחזק העובדה שהוראות הפוליסה אינן קובעות כל מנגנון נוסף לעדכון הפרמיות ובכל מקרה מנועות הנתבעות מלהפעיל ולחייב את חברי הקבוצה מכוח מנגנון זה, נוכח העדר גילוי ו הטעיית חברי הקבוצה ביחס אליו.

ט. אי המצאת הפוליסה במלואה

55. התובע יטען, כי במסגרת פניותיו בעניינים נשוא תובענה זו, הסתבר לו כי הפוליסה שהומצאה לעיונו, גם היא לאחר פניות אחדות, אינה הפוליסה המלאה וחסרים לא מעט סעיפים ו/או חלקי סעיפים בפוליסה שהועברה בסופו של דבר לעיונו.

56. התובע יטען, כי למעשה הפוליסה שהועברה לעיונו הינה **פוליסה ערוכה**, שחלקים הימנה הוסתרו ולא הועברו לעיונו.

התובע יטען, כי עקב איכות הצילום של המסמך שהועבר לעיונו, קשה להבחין במדויק אילו חלקים חסרים, אך ברור שחסרים סעיפים רבים בפוליסה שהועברה.

כך למשל נמחק והוסתר סעיף 1 לפוליסה.

כך למשל נמחקו והוסתרו סעיפים 8 ו- 9 לפוליסה.

כך למשל אין רציפות עמודים בין עמוד 4 לעמוד 7 - מצוי רק עמוד אחד ללא ציון מספרו (נחזה להיות עמוד 6 וככל הנראה חסר עמוד 5).

לאחר עמוד 8, נראה כי חסר לפחות עמוד וכמובן סעיפים נוספים (העמוד הבא נחזה להיות עמוד 10).

העמוד האחרון נראה באופן ברור כעמוד ערוך, משני עמודים שונים.

57. התובע יטען, כי המדובר במעשה חמור מאין כמותו ובוודאי עומד בניגוד להוראות הדין.

58. ראשית, התובע ידגיש כי משנמסרה לו הפוליסה לא הופנתה תשומת ליבו כי המדובר בפוליסה חסרה וערוכה, וגם בכך יש כדי להעיד על חוסר תום הלב של הנתבעות.

חברת כלל מבחינתה מפנה את הפונים אליה אל מגדל באשר לטענתה האחרונה מנהלת את הפוליסה.

מגדל מצידה מפנה את הפונים בעניין זה לחבר בלבד ואינה מוכנה לנפק העתק הפוליסה.

חבר העבירה לבסוף את הפוליסה החסרה ללא הפנייה לכך או הסבר מינימאלי.

59. התובע יטען, כי גם כאשר עמד באופן נחרץ על זכותו לקבלת הפוליסה במלואה לא זכה לכך, ובין היתר, נטען כי אופן הצמדת סכומי הביטוח מצוי במסגרת הסעיפים שלא הועברו לעיונו, שכן המדובר בסעיפים "מסחריים" החוסים תחת סודיות מסחרית.

60. התובע יטען, כי הסתרת הפוליסה מעם המבוטח ו/או האדם שחייבו בוטחו, עומדת בניגוד להוראות תקנה 6 לתקנות הביטוח הקבוצתי הקובעות חובה פוזיטיבית להמצאת הפוליסה, על אחת כמה וכמה כאשר חבר קבוצה.

61. התובע יטען, כי הוראה מתבקשת זו כרוכה כמובן גם בשאלת הסכמתו הנדרשת של האדם אשר נושא בתשלום הפרמיות. ברי כי משעה שמסרבות הנתבעות להמציא את הפוליסה, לרבות הדרך לפיה הגיעו לדמי הביטוח הנגבים מחברי הקבוצה, **אין לדבר על הסכמתם של האחרונים וכל גביית הפרמיות בחטא יסודה.**

התובע יטען, כי דרישת המחוקק להמצאת הפוליסה לכל חברי הקבוצה בביטוח חיים קבוצתי, הינה דרישה שעוגנה בתקנות כבר בשנת 2005, ברם דרישה בדבר פירוט הזכויות לחברי הקבוצה לרבות לעניין לשיעור דמי הביטוח, סכומם ומועדי תשלומם, נקבעה במקור עם התקנת התקנות האמורות.

62. התובע יטען, כי התנהגות הנתבעות מפרה גם את הנחיות המפקח על הביטוח משנת 2000 (עוד בטרם נקבעה בתקנות חובת המצאת הפוליסה) אשר קבע, כי בכל מקרה חבה חברת הביטוח בהמצאת הפוליסה כאשר חבר קבוצה עומד על זכותו לקבלה, בין היתר, נוכח הוראות סעיף 5 לחוק חוזה ביטוח, התשמ"א 1981.

- העתק הנחיות המפקח על הביטוח, המחלקה לפניות הציבור, מצורף **כנספח יב'**.

ההנחיות הונפקו מאתר המפקח על הביטוח, פניות הציבור, הכרעות עקרוניות:

<http://www.finance.gov.il/hon/pniot/pniot12.htm>

השווה לעניין חוזר המפקח על הביטוח הדין באי המצאת הפוליסה המלאה לתנאי הפוליסה, בביטוח כללי, המצורף **כנספח יג'**.

63. התובע יטען איפוא, כי הנתבעות מפרות, בין היתר, הן את הוראות תקנות הביטוח הקבוצתי, הן את הנחיות המפקח על הביטוח והן את הוראות חוק חוזה ביטוח כמפורט לעיל.

64. למען הסר ספק, התובע שומר לעצמו הזכות לתקן התובענה הייצוגית, לרבות בדרך של הוספת טענות ו/או תיקון ו/או שינויין, לאחר שתתקבל בידו הפוליסה המלאה במסגרת הליך זה, תוך חיוב הנתבעות בהוצאות הכרוכות בתיקון האמור.

י. פניות התובע לצה"ל, חֶבֶר ולחברות הביטוח

65. התובע יטען, כי לאחר כניסתו לשירות הקבע החל לגלות עניין "בפענוח" תלוש השכר המתקבל בידו מידי חודש בגין שירות הקבע.

66. התובע יטען, כי במסגרת זו נתקל בחיובי חֶבֶר, ביטוח חיים וביטוח תאונות אישיות המנוכים מידי חודש משכרו.

67. התובע יטען, כי ביום 6/12/07, ו/או בסמוך לכך, פנה באמצעות אתר הכספים והשכר של צה"ל במטרה לברר כיצד ניתן לבטל את ההפרשה לביטוח חיים.

התשובה שניתנה על ידי צה"ל "לא ניתן לבטל את הניכוי לביטוח חיים"

- העתק הפנייה והתשובה כפי שהופקו מאתר השכר והכספים כאמור, מצורפים **כנספת יד'.**

68. התובע יטען, כי ביום 3/1/08 ו/או בסמוך לכך, פנה שוב באמצעות אתר הכספים והשכר של צה"ל על מנת לקבל את תנאי הביטוח ואת הפוליסה.

התשובה שניתנה על ידי צה"ל "הפוליסה של ביטוח חיים נמצא ב"צוות" בנושא זה עליך לפנות אליהם. בנושא ביטוח מגדל עליך לפנות אליהם ישירות לטלפון 03-6380403."

- העתק הפנייה והתשובה כפי שהופקו מאתר השכר והכספים כאמור, מצורפים **כנספת טו'.**

69. התובע יטען, כי ביום 6/5/08, ו/או בסמוך לכך, פנה בשנית בבקשה לבטל את הניכוי משכרו לטובת ביטוח חיים.

התובע נענה, בין היתר, כי "עפ"י הפקודה, אין אפשרות לבטל ביטוח חיים"

- העתק הפנייה והתשובה כפי שהופקו מאתר השכר והכספים כאמור, מצורפים **כנספת טז'.**

התובע יטען בהערת כי כפי שהובהר לעיל, הפקודה אינה קובעת כך וממנה משתמע היפוכם של דברים. בכל מקרה, כפי שנטען בתובענה זו, לו קבעה כך פקודה הרי היה בכך משום סתירה להוראות הדין.

70. התובע יטען, כי ביום 13/5/08 ו/או בסמוך לכך, פנה בהודעת מייל לחֶבֶר.

בתמצית ביקש התובע לבטל את החיוב בגין ביטוח החיים.

- העתק הפנייה מצורף **כנספת יז'**.
71. התובע יטען, כי בעקבות פניה זו הוזמן לפגישה עם סא"ל שחר תורגימן אשר שימש אותה עת כמנכ"ל חֶבֶר.
- התובע יטען, כי במהלך הפגישה ניסה מנכ"ל חֶבֶר לשכנע את התובע בנחיצות הביטוח ואולם משעמד התובע על דעתו, הודיעו מנכ"ל חֶבֶר כי את הביטוח לא ניתן לבטל **ואת אופן חישוב הפרמיות יזכה לקבל, ככל הנראה, רק אם יגיש קבילה.**
72. התובע יטען, כי ביום 11/11/08, ו/או בסמוך לכך, במסגרת השגה שהעלה לעניין ביטוח תאונות אישיות, חזר צה"ל על עמדתו כי **"ביטוח חיים, חב"ר וביטוח תאונות אישיות – אלו הם ביטוחי חובה אשר לא ניתן לביטולם."**
- העתק הפנייה והתשובה כפי שהופקו מאתר השכר והכספים כאמור, מצורפים **כנספת יח'.**
73. התובע יטען, כי ביום 12/11/08 ו/או בסמוך לכך, פנה במכתב רשום עם אישור מסירה לחברת מגדל בדרישה לבטל את הפוליסה.
- העתק המכתב בצרוף אישורי דואר רשום מצורף **כנספת יט'.**
74. התובע יטען, כי ביום 1/12/08 ו/או בסמוך לכך, פנה לחֶבֶר במכתב רשום בדרישה לבטל את הפוליסה.
- העתק המכתב בצרוף אישורי דואר רשום מצורף **כנספת כ'.**
75. התובע יטען, כי ביום 28/12/2008 ו/או בסמוך לכך, הגיש קבילה בעניין הנדון.
- העתק הקבילה בצרוף הודעת המייל במסגרתה נשלחה מצורפים **כנספת כא'.**
76. התובע יטען, כי ביום 13/1/09 ו/או בסמוך לכך, התקבלה תגובת שלטונות צה"ל לקבילה.
- התובע יטען, כי במסגרת התגובה לקבילה, חזר למעשה נציג הקבילות על הוראות פקודת המטכ"ל תוך שהוא עוקף ומתעלם מהקשיים העולים מתובענה זו והקבילה שהופנתה אליו.
- בין היתר, **נזהר נציב הקבילות מלקבוע** כי בהתאם לפקודת המטכ"ל **המדובר בתשלום חובה** (בשונה מתגובות מוקדמות שקיבל התובע מצה"ל).
- בין היתר, **נזהר נציב הקבילות מלקבוע** כי בהתאם לפקודת המטכ"ל **לא ניתן לבטל את הפוליסה** (בשונה מתגובות מוקדמות שקיבל התובע מצה"ל).

נציב הקבילות חזר על הוראות הפקודה הקובעות כי הפרמיות ישולמו מתוך דמי החבר החודשיים לחבר, אך לא הבהיר כיצד מתיישבות הוראות אלה, עם העובדה כי בפועל מנוכה סכום נפרד העולה לאין שיעור על דמי החבר החודשיים לחבר.

התובע יטען, כי נציב הקבילות לא השיב לו בעניין אופן חישוב הפרמיות והפנה אותו בעניין זה אל רמ"ח פרט באכ"א.

- העתק התשובה לקבילה המדברת בעד עצמה מצורף **כנספח כב'**.

77. התובע יטען, כי ביום 2/4/09 ואו בסמוך לכך, ולאחר פניות טלפוניות חוזרות ונשנות, זכה לקבל את תגובת אכ"א לעניין אופן חישוב הפרמיות, בהמשך לקבילה שהגיש.

- העתק התשובה מצורף **כנספח כג'**.

בתמצית, לא זכה התובע לקבל הסבר מניח את הדעת וחישוב כיצד נקבע הסכום המנוכה משכרו.

לטענת רס"ן יאן קפלון רמ"ד כלכלה וכספים במחלקת פרט, באכ"א, **"בהתאם לתנאי הפוליסה, מידי שנה ובנוסף לכל אחת לשלוש שנים מתעדכנת הפרמיה גם בחלק היחסי של התביעות בפועל (וההפרש מועבר לסכום תשלום הפרמיה)".**

78. התובע יטען, כי מאחר ובפוליסה שהועברה לעיונו לא מצויים סעיפים כאמור, פנה התובע טלפונית למדור הנ"ל וביקש כי יפנהו לסעיפים בפוליסה המקנים זכות זו למשיבים.

79. התובע יטען, כי בתגובה זכה לקבל מכתב נוסף בו נטען, כי בתגובה לפניית צה"ל השיב חבר שהסעיפים בפוליסה העוסקים בעדכון הפרמיה אינם מועברים לעמית חבר, מחמת סודיות מסחרית.

- העתק התשובה מצורף **כנספח כד'**.

80. התובע יטען, כי גם לאחר פניותיו הרבות לצה"ל ולנתבעות, אין בידיו את הפוליסה המלאה לרבות כל אסמכתא להימצאות סעיף עדכון פרמיות בפוליסה, פרטיו של הסעיף האמור, אופן הפעלתו במרוצת השנים ועל אחת כמה וכמה, אין בידיו, כמתבקש, את החישובים המדויקים המביאים לניכויים משכרו.

81. התובע יטען, כי מעבר לפניות בכתב שהשתמרו בידיו, פנה התובע מספר רב של פעמים גם טלפונית לנתבעות ולצה"ל.

התובע יטען, כי בפנייתו הטלפונית לכלל בעניין הפוליסה הנדונה, הופנה התובע למגדל בטענה כי מגדל "מנהלת" את הפוליסה בשם שתי החברות, ובכל מקרה סירבה כלל למסור לעיונו העתק הפוליסה.

התובע יטען, כי בפנייתו הטלפונית למגדל בעניין הפוליסה הנדונה, הופנה התובע לחבר ועל תגובתה כבר עמדנו לעיל ובכל מקרה סירבה מגדל למסור לעיונו העתק הפוליסה.

התובע ניסה לפנות גם לחברות הביטוח האחרות אשר לכאורה חתומות על הפוליסה (מנורה ואיתן) ברם מנורה טענה שאינה מבטחת עוד מכוחה ואילו איתן פועלת כיום ככל הנראה במסגרת חברת כלל וחסרת כל פעילות עצמאית.

82. כפי שעולה מהאמור לעיל, התובע עשה מאמץ עילאי, בכל המישורים, על מנת להניא את הנתבעות מדרכיהן, ללא הועיל.

יא. תשתית משפטית נוספת

83. נסכם עד כה ונבהיר:

83.1. התובע יטען, כי הנתבעות פועלות בניגוד להוראות הדין, לרבות חוק חוזה ביטוח ותקנות הביטוח הקבוצתי, בין היתר, בכך שלא זכו לקבלת הסכמת חברי הקבוצה לעריכת הביטוח, בפרט בשים לב לכך, כי תשלום הפרמיות מבוצע על ידי התובע ויתר חברי הקבוצה בדרך של ניכוי "חובה" משכרם.

התובע יטען, כי הנתבעות פועלות בניגוד להוראות הדין, בין היתר, בכך שהן לא מתירות לחברי הקבוצה לבטל את החיוב בגין פוליסת ביטוח החיים.

83.2. התובע יטען, כי יטען, כי הוראות הפיקוד העליון ו/או פקודות המטכ"ל אין בהן כדי להכשיר מעשי ו/או מחדלי הנתבעות ולמעשה נהפוך הוא:

א. הוראת הפיקוד העליון אינה מתירה קביעת ניכוי חובה משכרו של התובע ויתר חברי הקבוצה לטובת ביטוחי חיים, וככל שהייתה מתירה הרי זו מתבטלת ונסוגה בפני הוראות כל דין, לרבות הדינים שהובאו לעיל ועוד יובאו להלן.

ב. פקודת המטכ"ל אינה קובעת את תשלום הפרמיות לביטוח החיים כתשלום חובה וככל שהייתה קובעת כאמור הרי זו מתבטלת ונסוגה בפני הוראות הפיקוד העליון ו/או הוראות כל דין, לרבות הדינים שהובאו לעיל ועוד יובאו להלן.

ג. פקודת המטכ"ל קובעת כי התשלום יבוצע מתוך דמי החבר החודשיים לחבר ולא בנוסף אליהם. בפועל המדובר בחיוב נוסף המגיע כדי פי 3 מדמי החבר החודשיים לחבר.

83.3. התובע יטען, כי הנתבעות פועלות בניגוד להוראות הפוליסה וגובות סכומי פרמיות ביתר.

כפי שהובהר לעיל, גם כאשר הועמדו הנתבעות לכאורה על "טעותן" ביקשו להמשיך ולהסוותה, בין היתר, באי המצאת הפוליסה והעלאת טיעונים מטיעונים שונים ולמעשה עד לכתבת שורות אלה וחרף התכתבות רבה עם הנתבעות וצה"ל לא זכה התובע לקבלת החישוב שתוצאתו היא סכומי הפרמיה שהופחתו משכרו.

83.4. התובע יטען, כי הנתבעות פועלות בניגוד להוראות כל דין, לרבות חוק חוזה ביטוח ותקנות הביטוח הקבוצתי, בין היתר, בכך שהן לא ממציאאות לחברי הקבוצה באופן יזום ואף לא לפי דרישה, את נוסחה המלא של הפוליסה, דבר המעלה חשד כבד בדבר תום הלב וייתכן אף מניעים נוספים לנתבעות בהסתרת הפוליסה.

84. להלן נרכז העילות המשפטיות ונעמוד על העילות המשפטיות הנוספות העומדות למבקש ולחברי הקבוצה.

יא. הנתבעות פועלות בניגוד להוראות חוק חוזה ביטוח, לתקנות הביטוח הקבוצתי, לחוזרי המפקח על הביטוח, להוראות הפיקוד העליון ופקודות המטכ"ל ופעילותן מהווה גם הפרת חובה חקוקה!

85. התובע יטען, כי הנתבעות מפרות את הוראות חוק חוזה ביטוח ובין היתר את:

- הוראות סעיף 45 (א) לחוק האמור המקנות למבוטח הזכות לבטל את הפוליסה;
- הוראות סעיפים 2 ו- 5 לחוק הנוגעות להמצאת הפוליסה לידי המבוטח והמוטב;
- הוראת סעיף 1 לחוק המקבעת את היסוד החוזי בהסכם ביטוח, יסוד אשר נרמס על ידי הנתבעות בעת שהעלו, שלא בהתאם לפוליסה, את דמי הביטוח.

86. התובע יטען, כי הנתבעות מפרות את תקנות הביטוח הקבוצתי, ובין היתר, את:

- הוראות תקנה 3 (ב) לתקנות הביטוח הקבוצתי, המחייבות קבלת הסכמת חברי הקבוצה, כאשר דמי הפרמיות משולמים על ידם;
- הוראת תקנה 6 לתקנות הביטוח הקבוצתי, המחייבת בין היתר, המצאת הפוליסה ופרטים נוספים לחברי הקבוצה;
- הוראת תקנה 2 לתקנות הביטוח הקבוצתי המחייבת את חֶבֶר לפעול באמונה ובשקידה לטובת המבוטחים בלבד;

87. התובע יטען, כי הנתבעות מפרות את הוראות הרגולציה החלה עליהן, לרבות מטעם המפקח על הביטוח ולרבות הוראות הפיקוד העליון ופקודות המטכ"ל:

- הנחיות המפקח על הביטוח המצורפות **כנספח יב'**.

- הוראת הפיקוד העליון מספר 3.0501 – **נספח א'**.

- פקודת המטכ"ל 36.0204 – **נספח ב'**.

- פקודת המטכ"ל 36.0209 – **נספח ג'**.

התובע יטען, כי הוראות הרגולציה הצבאית, חלות בעיקר על חֶבֶר, בין היתר, נוכח פעילותה מכוח הפקודות האמורות וניהולה באמצעות חיילים הנתונים למרות ההוראות והפקודות האמורות (ר' לעניין זה למשל הוראות הפקודה נספח ב', לרבות סעיף 7 לפקודה האמורה).

88. זאת ועוד, התובע יטען, כי התנהגות הנתבעות כמתואר לעיל, מגבשת גם עוולת הפרת חובה חקוקה, בהתאם להוראות סעיף 63 לפקודת הנזיקין.

89. התובע יטען, כי בענייננו מתקיימים כל יסודותיה של עוולה זו:

- **קיומה של חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק**; בעניין זה הפננו לכל חיקוקים המפורטים לעיל ולעניין זה ניתן להוסיף גם את הוראותיו של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו המעגנים את השמירה על קניינו של אדם וכן את הוראות חוק העונשין לעניין קבלת דבר במרמה ו/או תחבולה סעיפי 415 ו- 416 לחוק העונשין.

- **החיקוק, לפי פירוש הנכון, נועדו לטובתו או להגנה של אדם אחר**; בעניין זה ברי כי החיקוקים שהפננו אליהם לעיל, נועדו לטובת ו/או להגנת אדם אחר, במקרה דנן מבוטחים ו/או חברי קבוצה בביטוח קבוצתי ו/או חיילים בשירות קבע;

- **המזיק הפר את החובה**; שוב הדבר ברור ועולה מכל המפורט לעיל;

- **ההפרה גרמה לנזק**; בעניין זה יורחב בהמשך גם ביחס לנזק הכספי וגם ביחס לפגיעה באוטונומיה של הפרטים, חברי הקבוצה;

- **הנזק הינו מסוג או מטבעו של הנזק אליו נתכוון החיקוק**; בנסיבות דנן, ברי כי הנזקים המתוארים לעיל, הינם בדיוק מסוג ומטבע הנזקים אליהם נתכוון החיקוק.

2א. הפרת הסכם ו/או התחייבות מכללא ו/או חובת תום הלב בביצוע הסכם

90. התובע יטען, כי נוכח כל האמור לעיל, לרבות אי קבלת הסכמת חברי הקבוצה בהתאם להוראות הדין, הרי המדובר בפוליסה בטלה וחסרת כל תוקף, הן מחמת העדר גמירות דעת ומסוימות, הן נוכח הוראות הדין הדורשות הסכמה בכתב, אשר לא ניתנה, והן נוכח הוראותיו של סעיף 30 לחוק החוזים (חלק כללי).
91. התובע יטען, כי במקרה דנן, המדובר בחוזה שכריתתו ותוכנו, ככל שאכן יש בו כדי לחייב את חברי הקבוצה ללא קבלת הסכמתם, הינו בלתי חוקי, בלתי מוסרי וסותר את תקנת הציבור ולפיכך בטל.
92. התובע יטען, כי בטלות זו, מחייבת השבת כל הפרמיות שנגבו מכוחו של חוזה בטל זה.
93. לחלופין ולחלופין בלבד, יטען התובע, כי במעשיהן ומחדליהן מפרות הנתבעות את הוראות הפוליסה והתחייבויות מכללא בינן לבין התובע וחברי הקבוצה;
94. התובע יטען, כי הנתבעות מפרות את הוראות הפוליסה בגביית פרמיות העולות על דמי הביטוח שנקבעו בפוליסה;
95. התובע יטען, כי הנתבעות מפרות תנאי מכללא ו/או תנאים שיש לראותם כמוסכמים מכוח סעיף 26 לחוק החוזים, בהסכם בין הצדדים ובין היתר כדלקמן:
- הנתבעות יפעלו בהתאם להוראות כל דין, לרבות הוראות הפיקוד העליון ופקודות המטכ"ל החלות עליהן ולא יחרגו מהוראות אלה;
 - הנתבעות יפנו לקבלת הסכמת חברי הקבוצה בכתב בטרם יפעלו לחייבם בפרמיות ביטוח;
 - הנתבעות יאפשרו לחברי הקבוצה לבטל את הפוליסה בכל עת;
 - הנתבעות לא יגבו מחברי הקבוצה פרמיות ביתר מעבר לפרמיות שנקבעו בפוליסה;
 - הנתבעות לא יסתירו את הוראות הפוליסה ואופן עדכון דמי הפרמיות;
 - הנתבעות ימציאו לחברי הקבוצה את כל המתחייב מהוראות הדין לרבות הפוליסה המלאה עם הצטרפותו של כל חבר לקבוצה, ומייד עם דרישה;
 - הנתבעות יעדכנו את חברי הקבוצה מראש, בדבר כל עדכון בתעריף דמי הביטוח לרבות פירוט אודות אופן החישוב המדויק.
 - הנתבעות יפעלו בנאמנות וביושר מוגברים כלפי חברי הקבוצה.

96. התובע יטען, כי לא זו בלבד, אלא שבפעולתן ובמחדליהן הפרו הנתבעות את חובות תום הלב החלות עליהן, בין היתר, מכוח הוראות סעיף 12 לחוק החוזים, חלק כללי, התשל"ג 1973, סעיף 39 וסעיף 61 (ב) המחיל את הוראות חוק החוזים גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיובים שאינם נובעים מחוזה.

התובע יטען, כי הנתבעות נהגו בחוסר תום לב קיצוני כלפי התובע ויתר חברי הקבוצה, כפי שמפורט לעיל, וגם בכך יש כדי לגבש זכותו של התובע וחברי הקבוצה לסעדים הנתבעים בתובענה זו.

97. התובע יטען, כי כל ההפרות המתוארות לעיל, מקנות בידי התובע וחברי הקבוצה הזכות לקבל הסעדים המבוקשים בתובענה זו, לרבות ביטולו של ההסכם וקבלת פיצוי בגין הנזקים שנגרמו עקב הפרתו או לחלופין בלבד אכיפתו והתחייבויות מכללא כמפורט לעיל, וכן קבלת פיצוי בגין הנזקים שנגרמו כאמור.

מעבר לסעדים המבוקשים כצווי עשה (הפסקת תשלום הפרמיות ו/או מתן אפשרות לבטל הפוליסה, המצאת הפוליסה המלאה לחברי הקבוצה) הרי הנזקים שנגרמו לקבוצה הינם ברורים ונובעים מהפרת ההסכם, היינו גביית הפרמיות מחברי הקבוצה ו/או לחלופין גביית הפרמיות ביתר מחברי הקבוצה ונזק של פגיעה באוטונומיה של הפרט, כפי שיפורט להלן.

יא.3 הפרת חובת הנאמנות של הנתבעות כלפי התובע וחברי הקבוצה

98. התובע יטען, כי הנתבעות 1 ו- 2, חבות חובת נאמנות כלפי חברי הקבוצה, אשר חייהם מבוטחים כנגד פרמיות המשולמות על ידם מידי חודש.

99. התובע יטען, כי הנתבעת 3, חבה חובת נאמנות וזהירות מוגברת, לרבות בשל מעמדה ביחס לחברי הקבוצה וכן בהיותה פועלת כבעל הפוליסה וזאת, בין היתר, נוכח הוראות סעיף 2 לתקנות הביטוח הקבוצתי.

100. התובע יטען כי במעשים ובמחדלים המפורטים לעיל הפרו ומפרות הנתבעות את חובת הנאמנות בהן חבות כלפי חברי הקבוצה.

יוער, כי בהקשרו של הסעיף הנ"ל שומר התובע לעצמו הזכות להוסיף ו/או לתקן תובענה זו, ככל שישתבר במהלך בירורה ו/או עם המצאת הפוליסה במלואה, כי הנתבעת 3 פעלה בניגוד להוראה האמורה וזכתה לקבלת טובות הנאה בגין ו/או בקשר עם כריתת הפוליסה האמורה.

ר' בעניין זה גם הוראות חוזר המפקח על הביטוח המצורף **כנספת כה'**, וכן הוראות תקנה 8 ותקנות 9 לתקנות הביטוח הקבוצתי, המחייבות העברת מלוא דמי הביטוח למבטח ואוסרות על תשלום עמלה לבעל הפוליסה.

101. התובע יטען, כי הפרת חובת הנאמנות המוגברת החלה על הנתבעות, מקימה למבקש ולחברי הקבוצה הן עילה חוזית נפרדת, בין היתר, מאחר והחוזה כולל התחייבות מכללא לנהוג בנאמנות מוגברת נוכח מעמדן של הנתבעות וכן עילה נזיקית נפרדת, לרבות גיבוש יסודותיה של עוולת הרשלנות.

יא.4. מרמה ו/או רשלנות

102. התובע יטען כי העובדות המפורטות לעיל, מגבשות גם עוולת התרמית כמוגדר בסעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח משולב], בין היתר, באשר הנתבעות הציגו ועודן מציגות למבקש וליתר חברי הקבוצה, מצגים בדבר היותם של דמי הביטוח תשלומי חובה בהתאם להוראת כל דין וכי חישובן עומד בהתאם לתנאי הפוליסה ולהוראות הדין, בידיעה מראש שאין המדובר במצגי אמת ו/או בהעדר אמונה באמיתות טענה זו ו/או מתוך קלות ראש בכוונה שהתובע ויתר חברי הקבוצה, ימשיכו וישלמו את הפרמיות על יסוד המצגים הכוזבים.

כך יש לראות את הסתרתן של הנתבעות את נוסחה המלא של פוליסת הביטוח.

103. התובע יטען, כי המצגים האמורים, במעשה ו/או במחדל, היו מכוונים להטעותו ואת יתר חברי הקבוצה, הטעו בפועל, ולפיכך זכאי התובע וחברי הקבוצה לפיצוי בגין הנזק שסבלו, כפי שיפורט גם להלן.

- ר' לעניין זה גם "מידעון ביטוחים" של אנשי הקבע שם מוצג ביטוח החיים כחובה, המצורף כנספח ו'.

104. התובע יטען כי הנתבעות, באמצעות מנהליהן ו/או אורגניהן ו/או עובדיהן ו/או מי מטעמן, לא השתמשו במיומנות ו/או לא נקטו במידת הזהירות שגוף מסוגן היה משתמש ו/או נוקט באותן נסיבות וכי לנתבעות הייתה חובה כלפי התובע ויתר חברי הקבוצה שלא לנהוג כפי שנהגו.

105. מבלי לגרוע בכלליות האמור לעיל, יטען התובע כי יש בעובדות המפורטות לעיל ולהלן כדי להצביע על התרשלותן של הנתבעות ו/או מי מטעמן במעשה ו/או במחדל ובין היתר התרשלו הנתבעות ו/או מי מטעמן, בין היתר, בכך ש:

105.1. פעלו בניגוד להוראות הדין, לעניין קבלת הסכמת חברי הקבוצה בטרם צירופם וחיוב בפרמיות ביטוח;

105.2. פעלו בניגוד להוראות הדין כאשר סירבו לבטל פוליסה לחברי הקבוצה שביקשו זאת, לרבות התובע.

- 105.3. פעלו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או פקודות המטכ"ל המתירות לכאורה עריכת פוליסה כאמור ;
- 105.4. ניכו משכרו של התובע ויתר חברי הקבוצה תשלומים ללא הסכמתו ולחילופין ניכו משכרו של התובע ויתר חברי הקבוצה סכומים ביתר, בגין דמי ביטוח, מעבר לקבוע בפוליסה ;
- 105.5. לא בדקו באופן שוטף ומדגמי את הניכויים משכרם של חברי הקבוצה ;
- 105.6. לא תיקנו את סכומי החיוב ולא החזירו הכספים לאחר שהועמדו על טעותם ;
- 105.7. פעלו בניגוד להוראות הדין לעניין המצאת הפוליסה לחברי הקבוצה ולא הבטיחו כי יקוימו הוראות הדין בעניין זה ;
- 105.8. הסתירו את הוראות הפוליסה המלאות מחברי הקבוצה ;
- 105.9. הפרו את חובת הנאמנות המצופה מהנתבעות, כתברות ביטוח ומארגון הכורת הסכם ביטוח עבור קבוצת אנשים.
- 105.10. לא נהגו כפי שחברות ביטוח ו/או בעל פוליסה סביר היה חייב לנהוג באותן נסיבות ;
106. יצוין, כי המונח "רשלנות" עושה חסד עם הנתבעות ונטען לחלופין בלבד, הואיל ובמקרה דנן לא יכול להיות ספק, כי הנתבעות פעלו במכוון, במודע, ואף כאשר הועמדו על טענות התובע, לא שינו מדרכיהן.
107. התובע יטען, כי אין כל ספק, כי הנתבעות לא פעלו כתברות ביטוח ו/או כבעל פוליסה, סבירות ונבונות ו/או ברמת הזהירות אותה יש לצפות וכמחויבת כאמור בדין מחברות ביטוח ו/או בעל פוליסת ביטוח כאמור ומאחר וקיימת לנתבעות חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי התובע וחברי הקבוצה הרי שמעשיהן ו/או מחדליהן מהווים הפרה של חובת הזהירות ומטילה חובת פיצוי בגין הנזק שנגרם למבקש ולקבוצה כמפורט להלן.
108. התובע יטען, כי בגין כל העוולות המפורטות לעיל, זכאים התובע וחברי הקבוצה לקבלת הסעדים כמפורט להלן.
- 5א. עשיית עושר ולא במשפט**
109. התובע יטען, כי במקרה דנן מתקיימים ובאופן מובהק כל יסודותיו של סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

110. התובע יטען כי הנתבעות קיבלו בניגוד לדין ושלא על פי זכות בדין, את הפרמיות נשוא תובענה זו, לרבות ולחלופין הפרמיות ביתר, פרמיות אלה באו להן מהתובע ויתר חברי הקבוצה, ולפיכך הנתבעות חבות בהשבת "הזכייה" לחברי הקבוצה.
111. הותרת דמי הביטוח ששולמו על ידי חברי הקבוצה בידי הנתבעות תוציא את הנתבעות החוטאות נשכרות מהתנהגותן, וזהו אחד המקרים הקלאסיים בו יש להפעיל את חובת ההשבה מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט, במנותק מן השאלה האם נגרם נזק למבקש ו/או לקבוצה, אשר כמובן נגרם גם נגרם.
- ברי שעל אחת כמה וכמה, כאשר עסקינן בדמי הביטוח ביתר וביחס לסעדים האחרים המבוקשים בתובענה זו.
112. כל תוצאה אחרת תעודד את הנתבעות וחברות נוספות כדוגמתן, לפעול כפי שפעלו הנתבעות במקרה הנוכחי.
113. התובע יטען, כי ההשבה המתבקשת בתובענה זו, נועדה לשרת את עקרונות עשיית עושר ולא במשפט, כפי שהתפתחו בפסיקה ולעקור כל תמריץ להתנהגויות כה חמורות כפי שעולות מהמפורט לעיל.
114. התובע יטען, כי עקרונות עשיית עושר ולא במשפט מחייבים כמובן גם מתן הצווים הנוספים המבוקשים במסגרת תובענה זו, על מנת למנוע המשך עשיית ההתעשרות שלא כדין על חשבונה של הקבוצה.

יא.6. הפיצוי המבוקש ו/או הנזק לקבוצה

115. התובע יטען, כי הקבוצה זכאית לקבלת הצווים ההצהרתיים וצווי העשה המבוקשים במסגרת תובענה זו, בין היתר, נוכח החיקוקים המפורטים לעיל, העילות החוזיות, העילות הנזיקיות ודיני עשיית עושר ולא במשפט.
- התובע יטען, כי הצווים האמורים נועדו להבטיח קיומן של הוראות הדין, ביטול הפוליסה או לחלופין אכיפתה, הפסקת עוולות מתמשכות ועוד, ומקורן בהוראות הדין האמורות, דיני החוזים, דיני הנזיקין ודיני עשיית עושר ולא במשפט.
116. התובע יטען, כי הסעדים הכספיים המבוקשים יפורטו להלן, ובתמצית, עניינם בהשבת הפרמיות ששולמו על ידי חברי הקבוצה לנתבעות, במהלך שבע השנים האחרונות או לחלופין ולחלופין בלבד השבת הפרמיות ששולמו ביתר על ידי חברי הקבוצה לנתבעות במהלך שבע השנים האחרונות.

כמו כן זכאים חברי הקבוצה לפיצוי בגין הפגיעה החמורה באוטונומיה שלהם, תוך שליחת יד גסה לכיסם ופגיעה קשה בקניינם, הכול כפי שיפורט בפרק הבא.

117. התובע יטען, כי לסעדים כספיים אלה זכאים חברי הקבוצה, הן נוכח הפרת החיקוקים, הן מכוח העילות החוזיות, הן מכוח העילות הנזיקיות והן מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט.

118. התובע יטען, כי הנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה, בדמות תשלום פרמיות ו/או למצער תשלום פרמיות ביתר וכן הפגיעה באוטונומיה נבעה ישירות מהפרות החיקוק, העילות החוזיות והעוולות הנזיקיות כמפורט לעיל ולהלן.

118.1. התובע יטען, כי אילולא הפרת החיקוקים המפורטים לעיל, לא היו נגבים מחברי הקבוצה הפרמיות בגין הפוליסה הנדונה, בין היתר, מאחר ולא התקבלה הסכמת חברי הקבוצה, הפרמיות נגבו בנוסף לדמי החבר ולא מתוכם ועוד ועוד.

118.2. התובע יטען, כי הנתבעות הפרו את הוראות ההסכם בין הצדדים, לרבות תניות מכללא ו/או הפרו את חובת הנאמנות בה הן חבות, ונוכח הפרות אלה זכאי התובע ויתר חברי הקבוצה לסעדים החוזיים לרבות אכיפת ההסכם והשבת הכספים שנגבו ביתר ו/או ביטולו והשבת הכספים ששולמו מכוחו.

118.3. התובע יטען, כי העוולות שביצעו הנתבעות הביאו כתוצאה ישירה את גביית הפרמיות ביתר, לרבות עוולת הפרת חובה חקוקה, מרמה ועוולת הרשלנות.

118.4. התובע יטען, כי מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט זכאים הוא וחברי הקבוצה להשבת הפרמיות ששולמו ו/או לחלופין הפרמיות ששולמו ביתר.

יא. פגיעה באוטונומיה

119. התובע יטען, כי חיובו בכפייה בתשלום ביטוח חיים, עומד בניגוד להוראות כל דין, ויש בו משום פגיעה באוטונומיה של הפרט, לרבות ובין היתר, בפגיעה הכפויה ובניגוד להוראות הדין בקניינו.

- ר' למשל בעניין ת"צ 4944/08-07 ערן הירש נ' מנורה חברה לביטוח, לא פורסם. העתק פסק הדין מצורף כנספח נו'.

120. התובע יטען, כי במקרה דנן המדובר בנסיבות חמורות במיוחד:

א. המדובר בפגיעה מתמשכת רבת שנים, להבדיל מחיוב חד פעמי או פוליסה קצובת זמן קצר, ובסכומים שאינם פעוטים כלל ביחס לשכר.

ב. המדובר בציבור השבוי, הלכה למעשה, בידיהן של הנתבעות שכל "חטאו" הוא הצטרפות לשירות בצבא הקבע של מדינת ישראל.

ג. המדובר בפגיעה העומדת בניגוד למגוון רחב של הוראות הדין.

ד. התובע פנה לנתבעות, העמידן על טענותיו, אך הנתבעות המשיכו בדרכן.

יא8. חוק יסוד כבוד האדם וחירותו

121. התובע יטען, כי למעלה מן העניין ואם צריך כלל חיזוק נוסף לכל אמור לעיל, ניתן למצוא חיזוק זה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

122. התובע יטען, כי חוק היסוד העלה את זכותו של אדם בקניינו למעמד חוקתי, כאשר סעיף 3 לחוק היסוד קובע כצורה מפורשת כי "אין פוגעים בקנינו של אדם". הוראת חוק יסוד זו העלתה את זכות הקניין לדרגה של זכות יסוד.

123. התובע יטען, כי אין המדובר בקביעה הצהרתית גרידא, אלא בקביעה שיש לה גוף וממשות. קביעה, אשר מכוחה מצווים אנו להגן על קניינו של האדם, ביתר תוקף, לבטל הוראות בחוקים ו/או בתקנות שחוקקו לאחר חוק היסוד והפוגעים בזכות הקניין שלא בהתאם לחוק היסוד, ולפרש את החקיקה שקדמה לחוק היסוד לאור חוק היסוד באופן שיתיישב עימו.

התובע יטען, כי בנסיבות כפי שתוארו בבקשה, יש בהוראות חוק היסוד כדי לחזק את טענות התובע וליתן גושפנקא נוספת, שהמדובר בגבייה שלא כדין וכי הוראות הדין ודברי החקיקה, חייבים להתפרש לטובת התובע.

יב. נתונים לגבי התביעה הייצוגית

יב1. הסעדים המבוקשים בתובענה זו והקבוצות הרלוונטיות לתובענה זו

124. התובע עותר, בשמו ובשם הקבוצה, לביטול ולהשבת כל הסכומים ששולמו במשך שבע השנים האחרונות בגין הפוליסה האמורה, למעט אותם חברי קבוצה אשר יוותרו על זכותם להחזר הכספים ויבקשו בכתב להיות מבוטחים בפוליסה הנדונה.

השבת הסכומים נובעת מהוראות כל דין המפורטות לעיל, לרבות דיני החוזים, דיני הביטוח המוזכרים לעיל, וכן נוכח דיני עשיית עושר ולא במשפט, דיני הנזיקין ונוכח והנזק שנגרם לקבוצה בדמות מלוא הפרמיות ששולמו בתקופה האמורה.

הקבוצה כוללת את כל אנשי צבא הקבע וגימלאי צה"ל לרבות אלה שהיו במעמד זה במהלך שבע השנים האחרונות ושחיהם בוטחו בפוליסה הנדונה (להלן: "הקבוצה").

בכל מקום בתובענה זו כאשר קיימת התייחסות לקבוצה הרי הכוונה היא לקבוצה כהגדרתה לעיל, אלא אם משתמע אחרת מהקשר הדברים.

סעד זה מוערך על ידי התובע, כפי שיפורט להלן, בסך נומינאלי של 70,000,000 ₪ לשנה היינו 490,000,000 ₪ בשבע השנים האחרונות. לסכום זה יש להוסיף כמובן הפרשי הצמדה וריבית מיום גביית הפרמיות ועד השבתם בפועל.

לחלופין בלבד, יתבקש כבוד בית המשפט להורות על ביטול התשלום הכפוי מעתה ואילך, לכל חברי הקבוצה שלא נתנו ולא יתנו הסכמתם בכתב לגבייתו.

לחלופי חלופין בלבד, מתבקש כבוד בית המשפט להצהיר וליתן צו המאפשר לכל חברי הקבוצה אשר אינם מעוניינים בביצוע התשלום האמור לבטלו מעתה ואילך, ועימו את פוליסת ביטוח החיים הקבוצתית שנכפתה עליהם.

יוער, כי לגבי גימלאי צה"ל, הרי בהתאם לפרסומי חֶפְר, זכות זו כבר ניתנה בידיהם ולפיכך לעניין סעד זה בלבד המדובר בכל הקבוצה למעט גימלאי צה"ל⁴.

125. לחלופין וכעילה שונה ונפרדת יטען התובע, כי יש להשיב את כל סכומי הפרמיות שנגבו ביתר (מעבר לנקוב בפוליסה) לקבוצה כולה, במהלך שבע השנים האחרונות, וזאת מכוח הוראות כל דין כמפורט לעיל, לרבות הוראות הרגולציה, דיני החוזים, דיני הנזיקין, דיני עשיית עושר ולא במשפט, ונוכח והנזק שנגרם לקבוצה בדמות מלוא הפרמיות ששולמו ביתר בתקופה האמורה.

סעד זה מוערך על ידי התובע, כפי שיפורט להלן, בסך נומינאלי של 85,000,000 ₪. לסכום זה יש להוסיף כמובן הפרשי הצמדה וריבית מיום גביית הפרמיות ביתר ועד השבתם בפועל.

126. עוד יתבקש כבוד בית המשפט להורות לנתבעות להמציא באופן יזום לכל אחד מחברי הקבוצה העתק מלא של הפוליסה.

להזכיר, כי נכון לכתיבת שורות אלה, הנתבעות בוחרות שלא להמציא הפוליסה כלל וכאשר זו מומצאת, הרי היא מומצאת בחלקה תוך הסתרת עניינים מהותיים בה.

127. בנוסף, יתבקש כבוד בית המשפט לקבוע בהתאם לשיקול דעתו את סכום הפיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה כמפורט לעיל. התובע מעריך סכום זה בסך של 20% מסכום הפרמיות שנגבה בכפייה או לחלופין ביתר מכל חבר קבוצה.

⁴ ר' נספח ז'.

128. התובע שומר לעצמו הזכות להוסיף טענות ו/או סעדים ו/או לתקן הסעדים המבוקשים, עם וככל שבמהלך הליך זה תומצא הפוליסה המלאה לעיונו.

יב2. היקף התובענה בסעדים השונים

129. התובע, בכלים ובמידע המצוי ברשותו יכול רק להעריך היקף התובענה ובוודאי שהיקפה המלא יתברר בהתאם למידע המצוי בידי הנתבעות ובכל מקרה שומר התובע על זכותו לתיקון התובענה בהתאם לנתונים שיומצאו לו על ידי הנתבעות ו/או שיחשפו בפניו.

130. להערכת התובע מספרם של חברי הקבוצה מגיע כדי למעלה מ – 90,000 איש.

בכתבה שפורסמה במהלך החודש האחרון בעיתון גלובס טען יו"ר חֶבֶר היוצא, כי מספר אנשי הקבע הגימלאים מגיע כדי 70,000 – 80,000 איש.

למספר זה יש להוסיף את אותם אנשי קבע שהפסיקו לשרת במהלך השנים האחרונות ואינם נחשבים כגימלאי צה"ל, המוערכים על ידי התובע בכ – 10 – 20 אלף נוספים.

- העתק הכתבה מצורף כנספת כז'.

ברם מאחר והתובע מניח כי תחלופת אנשי הקבע תואמת כמעט את כניסתם של אנשי קבע חדשים לשירות הרי לצורך החישובים מוערך מספר חברי הקבוצה בכל שנה בכ – 70,000 איש.

הערכת הסעד הכספי המפורט בסעיף 124 מבוססת על פרמיות בשיעור שנתי נומינאלי של כ – 1,000 ₪.

הערכת הסעד הכספי המפורט בסעיף 125 מבוססת על הסעד כספי הנומינאלי כפי שחושב עבור התובע (לתקופה של כשנתיים) במכפלת מספר אנשי הקבוצה מידי שנה (70,000 איש) כפול 2.5 (הערכה ל – 7 שנים), היינו כ- 84.5 מיליון ₪.

131. מובן כי הערכת סכומים אלה הינה בקירוב, ועם קבלת פרטים מדויקים יותר מהנתבעות ניתן יהא לפרט ביתר דיוק את סכומי התביעה ו/או לתקנם.

132. למותר לציין, כי מעבר לכך כוללת התביעה סעדים לקבוצה בדמות צווי העשה המבוקשים והסעד בגין פגיעה באוטונומיה כמפורט לעיל, המוערך על ידי התובע בכ – 20% מסכום הפרמיות שנגבה בכפייה או לחלופין ביתר מכל חבר קבוצה.

י.ג. סוף דבר

133. התובע יטען, כי תביעה זו מהווה דוגמה מאלפת לצורך בשימוש במכשיר התובענה הייצוגית, כאשר הנתבעות פועלות בניגוד להוראות הדין, תוך כוחן העודף וניצול העובדה כי המדובר ב"מבוטחים" שבויים.
- הנתבעות לא תיקנו פעולתן גם נוכח פניותיו הרבות של התובע.
134. במקביל להגשת תובענה זו, מוגשת כנגד המדינה תובענה ובקשה להכיר בתובענה זו כתובענה ייצוגית, על חלקה בפרשה זו.
135. הפיצול בהגשת התביעות מתחייב נוכח הסמכויות הקבועות לדיון בתובענות האמורות בחוק התובענות הייצוגיות והסעדים השונים המתבקשים.
136. למיטב ידיעת התובע, לא מתנהלות תובענות דומות כנגד הנתבעות, למעט תובענות של גמלאי צבא הקבע אשר הגישו תובענה ייצוגית כנגד המדינה בלבד כאשר הסעד שהתבקש היה השבת הפרמיות ששולמו על ידי גמלאי צבא הקבע בלבד בשנתיים האחרונות, בעיקר נוכח הטענה כי גמלאי צה"ל אינם כפופים להוראות פקודת המטכ"ל המוזכרת לעיל.
- נוכח הגשתה של התובענה האמורה, בחר התובע שלא לבקש לייצג את קבוצת הגמלאים בלבד בטענה האמורה כנגד המדינה בלבד.
- העתק הבקשה שהוגשה כפי שהיא מופיעה בפנקס התובענות הייצוגיות מצורפת **כנספח כח'**.
137. כבוד בית המשפט יתבקש להנחות את התובע בכל הוראה שימצא לנכון בדבר אופן המשך ניהול התובענה לאחר אישורה.
138. לאחר אישור התובענה כייצוגית ובמידה ותתקבל יתבקש כבוד בית המשפט לאשר למשרד הח"מ שכר טרחה בשיעור שיקבע מסכום ההטבה הכולל לקבוצה/ת בהתאם לעקרונות המנחים בעניין זה, וכן לאשר פיצוי מיוחד למבקש כתובע ייצוגי בשיעור שיקבע על ידו.
139. למען הסר ספק, אין באמור בתובענה זו משום מיצוי מלוא טענות התובע כנגד הנתבעות ו/או מי מהן, בעניינים אחרים, לרבות טענות בעניין גביית דמי חבר חודשיים ו/או ביטוח תאונות אישיות אשר אינן מעניינה של בקשה ותובענה זו.
140. אשר על כן מתבקש כבוד בית המשפט להורות כמפורט בתובענה זו ולחייב את הנתבעות בהוצאות התובע בתובענה זו, לרבות שכר טרחת באי כוחו בצרוף מס ערך מוסף כדיון.

141. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

אמיר שאשא, עו"ד

ליאור צמח, עו"ד

באי כוח התובע
צמח - שאשא
משרד עורכי דין